

Kz PA 1383

ЗА НАШАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РОДИНА!

БЮЛЕТИН

на Централния морски клуб на ДОСО в гр. Варна

ИЗЛИЗА ПЕРИОДИЧЕСКИ ПОД УРЕДНИЧЕСТВОТО
НА СЕКЦИЯ „АГИТАЦИЯ И ПРОПАГАНДА“ ПРИ СЪВЕТА НА КЛУБА

Брой 1.

1-6 Бр

ВАРНА ☆ 1957 ☆ ЯНУАРИ

PM383

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА — БАРНА

790 / 58

НАШИЯТ БЮЛЕТИН

В годишното събрание на ЦМК на ДОСО се изтъкна, че агитационно-пропагандната работа на клуба през изтеклата 1955—56 отчетна година е била незадоволителна. Това се е отразило недобре на организационното укрепване, на обучението по морските дисциплини и на спортно-състезателните прояви на клуба.

Направен бе правдивият извод, че ако агитационно-пропагандният апарат на ЦМК продължава все така мудно, без творчески замах и възторжен устрем да разрешава своите задачи, няма съмнение, че ще се дойде до твърде нежелателни последици.

Новоизградената секция „Агитация и пропаганда“ към Съвета на клуба е напълно съгласна с изтъкнатите неблагоприятия в обсега на пропагандната дейност и прецени другарската гравивна критика като наложителен мобилизиращ сигнал.

Така се дойде до решението на секцията да прибегне до всички подходящи и възможни форми на дейност, за да бъде преодоляна в непродължително време досегашната изостаналост в агитпропагандните прояви.

Бюлетинът на ЦМК на ДОСО е в редицата мероприятия на секцията, в които тя ще се стреми да изпълни успешно своето предназначение.

Това периодическо издание с подходящи насочващи статии ще подпомага патриотичната досовска младеж за похвални постижения в процеса на учението и възпитанието, а с помествания осведомителен материал из дейността на Централния морски клуб ще се дава по-широка гласност на нашата работа и ще се способствува за засилване на общественото проникване на морските дисциплини и за тяхната масовизация изобщо.

Знанията на квалифицираните специалисти по морските въпроси и опитът на челниците в организационната, учебната и състезателната работа ще имат предпочитателен прием в страниците на Бюлетина.

Материалите obligателно ще са в жива връзка с практическата постановка, при която се разрешават задачите на Централния морски клуб като организационен, възпитателен, учебен, методичен, състезателен и пропаганден център на досовското морско дело. В тази насока Бюлетинът ще бъде полезен на всички морски клубове на ДОСО в страната. От това се разбира, че той ще се различава по съдържание и предназначение от агиттаблото и стенвестника и в него няма да се поместват например стихове, фейлетони, карикатури, разкази и други подобни.

В настоящия първи брой Бюлетинът още не е очертал напълно своя облик, за да го посочим като образец, от който следва да изхождат нашите читатели за похвални отзиви или за укорни забележки. Това далеч не означава, че те трябва равнодушно и с мълчание да отминат тази първа наша стъпка. Отсега и впоследствие всички доброжелателски критики, мнения и препоръки ще бъдат приемани с благодарност и ще се имат предвид за всяка подобренция в списването, при което неотклонно ще следваме линията на колективния ум.

Редколегията смята, че така замисленият Бюлетин на ЦМК е само един малък принос за овладяване на морските досовски дисциплини и за повишаване отбранителната мощ на нашия народ. Но съзнанието за важността на голямото дело на нашата любима Доброволна организация за съдействие на отбраната изобщо, ще я въодушевява да крачи по-уверено напред и да поднася по-издържани материали и броеве от Бюлетина,

ЗАДАЧИ И КАЧЕСТВА НА ДОСОВСКИЯ ИНСТРУКТОР

В учебно-масовата работа на Добраволната организация за съдействие на отбраната инструкторът заема едно от възловите места. Той придвижва живата сила напред, превръща теорията в практика, идеята — в дело. Въпреки и да са на лице всички условия за отлично обезпечаване на учебно-възпитателния процес, последната дума има инструкторът: от него зависи и количеството, и качеството на обучените, залегнали в плановите показатели.

Към важните задачи, които стоят пред досовския инструктор трябва подчертано да се посочи комунистическият морал, като необходима съставка на една физически силна, нравствено издигната и въоръжена със знания и умения патриотична младеж. От това следва, че инструкторът в крайна сметка е призван решително да допринесе за създаване на новия човек — пълноценен член на нашето социалистическо общество — годен да живее, да твори и да се брани, съгласно волята и стремежите на нашия героичен трудов народ.

Това определя държавната и партийната отговорност на инструктора, комуто е поверен най-съкровищния дял от националното богатство — подрастващата народна младеж.

Дълъг и труден е пътят на инструктора. С борба и творчество е изпълнен сложният процес на обучението и възпитанието, но в същото време и с радостта на успеха, с възторженото щастие на изпълнения дълг — богат по съдържание, възвишен по целенасоченост.

След като е правилно изтълкувана и основно изяснена изключително отговорната задача, свързана с почетното звание и държавно-партийния дълг на досовския инструктор, жизнено необходимо е да се посочат условията, които трябва да спазва той в своята работа и качества, които трябва да притежава за постигане на желаните успехи.

Преди всичко, непобедимото учение на Маркс-Ленин се явява изходно начало и пътеуказателен фар в работата на досовския инструктор. Лишен от ръководещата и спасителна светлина на този

фар, инструкторът ще се лута, ще стане жертва на колебания и грешки, които водят до отклонение от правилния път и до безцелие, равностойно на вредителство. За нас всеки инструктор, невъоръжен с марксизма-ленинизма, каквото и очаровашо майсторство да прилага в своята работа, той не е нищо повече от един средновековен рицар, изпаднал в безпочвеност, осъден на жалък провал.

Инструкторът трябва да бъде убеден без остатък във важността на работата, която върши. Да преценява тая работа от гледището на едно високо съзнание за нейния смисъл и значение. Проникнат от това съзнание, нито за миг той няма да се огъне от болезнено съмнение или от тъпо безразличие, които могат да го смразят и демобилизират, да го извадят от строя на ръководните кадри.

„Чрез овладяване на морските дисциплини — ще се подготвим за морско строителство и за морска отбрана!“

„С повече и по-добре подготвени моряци, с повече кораби и по-дейно корабоплаване — по-лесно, по-бързо и по-успешно ще построим социализма“. — Тези и тем подобни лозунги често се налага да издигне досовският инструктор. Той е убеден в правотата на казаното. Силата на убеждението го окриля в неговата работа, разпалва съзнанието на обучаваните и ги спечелва за каузата на родното морско дело.

На какво се дължи този успех на инструктора? — Своите правдиви и твърди убеждения той е подкрепил с необорими доводи, а неговата специална подготовка е на необходимата висота и в правилно съответствие с изискванията на досовското обучение.

За успеха в преподаването от безспорно значение са усвоените и прилагани учебни методи и педагогически въздействия, с усъвършенствването на който инструкторът трябва да догонва майсторски, образцови постижения. В този смисъл натрупаните знания все още не означават добри възможности те да бъдат успешно внедрени, защото материалът е едно, строителят — другой!

Особено важно условие в работата на инструктора е неговата обич към попрището на учителя и възпитателя, неговото желание да се посвети по собствено предпочитание на това поприще и немуморно да се стреми към достигане възможните най-добри резултати. Дълбоко да се вживее със поставените му задачи, да пламенеет от горещ възторг при тяхното изпълнение и да възпламенява в сърцата на обучаемите любов, трайна привързаност и преданост към дисциплината, която усвояват. С досовската младеж да се работи така, че тя да бъде привлечена и увлечена за подготовка и готовност да се справи с народоползното дело на нашата организация. С прости думи казано, на инструктора да е присъща притегателна сила, която към наличните десет кръжочници привлича още десет, и да не са възможни случаи, когато от двадесет и пет кръжочници на третата сбирка присъствуват само пет! Занятията да са на такова високо равнище, така да завладяват обучаваните, че ако предположим, че сме ги прогонили и сме затворили вратата след тях, те да направят усилия да влязат през прозорците, както се казва, за да не се лишат от възможността да се обучават, да растат и крепнат като досовски патриоти, доброволно овладяят силата на знанието и умениято да работят, да побеждават!...

Естествено, пълният успех в учебно-възпитателната работа на инструктора изисква и достатъчно знания, и достатъчно опит. Но нито знанията, нито опитът идват сами. Наложително е за досовския инструктор да се учи много, упорито, непрестанно. Той е длъжен усърдно да наблюдава, да преценява и да прави съответните изводи от всяка своя проява като учител и възпитател, да прави съпоставки между разните начини, по които е разрешавал конкретни задачи при различни случаи и обстановки в учебно-възпитателната си дейност и да усвоява положителното в своя личен опит.

За инструктора е необходимо да чете и да изучава всичко, което е обнародвано в нарочната литература и в пресата по застъпената от него специалност — плувна, гребна и пр. подготовка — да следи всички новости в тази област и да е широко осведомен за значителните прояви и постижения — както у нас, така и в чужбина.

Но далеч не само личният опит и самообразованието повишават квалификацията на инструктора. Възползуването

по непосредствен начин от чуждия опит е между първите задължения за неговия растеж и усъвършенстване в организационно, учебно и педагогическо отношение. Поради тази причина той трябва да поддържа връзки с другари от инструкторския колектив, както и с вещи специалисти за творческа обмяна на опит. При тези дружески сътруднически връзки той да не пази в тайна своя опит, а с готовност да го съобщава и да го предава, стига това да бъде желано и от полза за успеха на досовската учебна работа. Да взема дейно участие в устройваните учебно-методически сборове, семинари, съвещания и всички мероприятия, допринасящи за опресняване и повишаване на подготовката му като инструктор. И нека да се знае, че тези пожелания и препоръки се отнасят както за щатните, така и за обществените доброволни инструктори, защото стилът, методът и качеството в учебната работа са еднакво задължителни за всички, които са облечени в правата да я вършат и са поели по един или друг повод задължението да я вършат.

От казаното става ясно, че не е на нужната висота оня инструктор, който се задоволява с придобитите знания, замръзнал е на своята подготовка, отразена в диплома и лежи върху лаврите на своите първи прояви като инструктор. Той е застрашен да бъде изпреварен от времето, в което живее и работи, от възходящите научни знания, от напредващите в своята подготовка и любознателност кръжочници — и да стане излишен и за организацията, и за себе си, а инструкторското му звание да остане „фирма без съдържание“.

Инструкторът трябва да има сведения за резултатите от медицинските прегледи на обучаемите, да спазва по време на обучението здравните правила, да познава добре анатомията и физиологията на човешкото тяло и при всички случаи в своята практика да изхожда от съображенията на педагогиката и психологията. Това са необходими предпоставки за провеждане на нормална работа при усвояване на морските дисциплини, поставена на научни основи и съобразена със същността на социалистическата физкултура.

Да не се пренебрегва, а напротив да се поставя на първо място личният пример. Той е творчески педагогически фактор, който особено много спомага за успеха в обучението, като съксява раз-

стоянието до учебната цел и улеснява нейното постигане. Като се знае това, инструкторът по правило следва да бъде живо възпъщение и образец, който отразява само положителни качества, който посочва непосредствено и нагледно тези качества, без да е нужно да ги възпъпява със словесно въздействие, по-вечето пъти със съмнителен успех.

Със своето примерно поведение на добре възпитан и културен човек, със спретнато облекло и добри маниери, със сериозното си отношение към работата и към поверените му и ръководени от него хора, със всяка проява в своето всекидневие — инструкторът влияе възпитателно. Ето защо, той трябва преди всичко да бъде строг и възискателен към себе си, за да има право и с чиста съвест да бъде такъв към другите, в случая — обучаваните младежи и девойки. По примера на съветските инструктори нашите досовски инструктори трябва да са обладатели на високите лични морални качества: скромност, честност, справедливост, въздържаност, организираност, принципиалност, настойчивост, твърдост, дисциплинираност и пр. — да бъдат търпеливи, отзивчиви, тактични.

Накрая, дължни сме да подчертаем, че нашето схващане за задачите и качества на досовския инструктор се покрива със живия образ на съветските инструктори изобщо. И ако се позоваваме на този образ и го сочим за пример и подражание в нашата практика, ние имаме особено сериозни основания. Знае

се, че на учебно-възпитателната работа на съветските инструктори се дължи в голяма степен характерното за съветските люде отношение към Родината. Това прекрасно отношение се проявява в бойни подвизи и трудови успехи, в саможертвени усилия при овладяване науката, в усърдието и любовта при педагогическата работа, в борческия устрем да се умножат и повишат спортните успехи — да се направи всичко възможно за възхода на всестранното строителство и за отбранителното укрепване на великата Съветска страна.

Следвайки уверено примера на своите съветски другари, досовският инструктор ще крачи по прогресивно-борчески път — пътя на нашия героичен трудов народ, под ръководството на славната Българска комунистическа партия. Той ще бъде в челните редици на социалистическото строителство и непрестанно ще увеличава своя синовен дял в укрепване отбранителния фронт на нашата Родина.

Задачите са правилно поставени и възприети с боева готовност. Чрез подобряване качествата на досовските инструктори — към рязко подобряване нашата учебно-възпитателна работа!.. Този лозунг особено важи за нас — инструкторите по морските дисциплини, защото ни предстои да преодолеем редица трудности, произтичащи от изостаналостта на народа ни в морско отношение. Но тъкмо тези трудности правят работата ни по-благодатна, по-обичлива!

ТАКА ЗАПОЧНА ОРГАНИЗИРАНИЯТ КОРАБЕН МОДЕЛИЗЪМ В ГРАД ВАРНА . . . И В НАШАТА СТРАНА

За пръв път в град Варна и изобщо в нашата страна курс за програмни занятия по корабен моделизъм бе проведен на организационни начала в крайните дни на 1947 год. по почин на комитета за морско дело при бившия Народен съюз за спорт и техника в същия град.

Този почин, който има историческо значение в делото на родния корабен моделизъм, не бе случайно хрумване, а целенасочено организационно мероприятие с планова постановка и с правилната преценка, че му предстои хубаво бъдеще.

Идеята за корабен моделизъм изникна бързо и още по-бързо достигна своето възпъщение. . .

През късната есен на 1947 година в градския съвет на варненската организация се получи от Върховния съвет на НССТ — комитет за въздушен спорт наредба, в която се подчертаваше важноста на авиомоделизма като учебна задача в дейността на НССТ и се вменяваше в организационен дълг провеждането на кръжоци за усвояване на авиомоделизма от младежта. В наредбата се припомняше естественото влечение на юношеска-

та възраст към строеж и занимания с авиомодели, което следва да се използва за успешното разрешаване на така поставената задача.

Получената наредба привлече вниманието не само на активистите от комитета за въздушен спорт, но и на тези от комитета за морско дело.

— Ако младежта има естествено влечение към построяване и занимания с авиомодели, не съществува ли у нея далеч по-силно влечение към постройка и занимание с корабни модели? — Ето какъв въпрос изникна пред варненските морски активисти от НССТ. Този въпрос бе поставен за разглеждане в първото заседание на комитета. С голямо въодушевление другарите направиха своите отлично мотивирани изказвания в полза на корабния моделизъм, които се оформиха в уместно и навременно предложение до Върховния съвет на НССТ — комитет морско дело — да се застъпи в кръжочната работа на организацията корабният моделизъм наред с авиомоделизма. Другарите от ВС не можаха, освен благосклонно и с одобрение да посрещнат предложението, което бе прието, макар и полуофициално, тъй като не бе изпратена по този случай инструкция като за авиомоделизма. На комитета морско дело във Варна предстоеше да изиграе ролята на опитно поле по отношение на корабния моделизъм в страната, за да се направят изводи за възможностите и перспективите на тази пионерска проява у нас . . .

С убеждението, че започва едно хубаво дело и с вярата, че това дело ще преуспее и ще надмине и най-добрите очаквания, бе извършена нужната подготвителна работа: съставена бе учебна програма, обезпечени бяха лектори и помещения за занятия, набрани бяха кръжочници.

Двадесет и двама младежи-кръжочници, ведно с ръководството и активисти от комитета морско дело, събрани в едно от местните училища присъстваха на встъпителния урок, с който бе написана първата страница от историята на корабния моделизъм в нашата страна.

И наистина, откак съществува България, за пръв път корабният моделизъм става достояние и поприще на младежта, за пръв път една обществена организация у нас протяга бащински ръце към млади сили, за да ги привлече в едно творческо дело с възпитателна, образователна, приложна и идейно-пропагандна

стойност от рода на споменатия курс, при участието на подготвени ръководители и инструктори.

Достатъчно показателни са целите на корабомоделната учебна програмна подготовка, поставени загрижено и отговорно, за да се прецени нейното значение, и оттам — гравивната роля на корабния моделизъм за активизиране на младежта в морско отношение.

— Да се изградят в младежите трудови добродетели, техническа срочност и правилен научен подход за изработката на всички видове корабни модели;

да се усвоят от курсистите основните познания по морското дело;

да се свърже насоката и развитието на нашето корабоплаване с родното корабостроене, преценено като важен клон от народното строителство, както корабоплаването е важен клон от народното стопанство;

да се внедри в младежите съзнание за дълг към морското дело на НР България, изразено с дейно непосредствено участие в него;

да се разкрие пред младежта светът на многоликата морска дейност като мощен двигател на културата, стопанството, политиката, отбраната, с оглед да се добие правилно познание за делото на родното корабоплаване като фактор за възхода на нашата Република;

да се открият, поощрят и развият качествата на даровити младежи, за да им се създадат необходимите условия за по-нататъшно школуване и усъвършенстване като утрешни професионални моделири и корабостроителни работници.

Тези народополезни цели бяха взети присърце от организаторите и ръководителите на курса. В качеството си на пионери-основоположници те упорито и настойчиво водиха занятия по строго определен план, преодолявайки редица пречки от материално и морално естество, най-труднопреодолимата от които бе обстоятелството, че те бяха новатори в своето дело, с пълният с дълбок смисъл и богат със жизнено значение език на корабния моделизъм беше още неразбираем или поне трудноразбираем от широките кръгове, а даже и от някои ръководни другари, а самата младеж едва-едва пристъпваше да навлезе в една скривнища рудница и с пълни шепи да черпи неподозирани блага и сили за морско-просветно и морско-практическо възхождане.

Съзнавайки, че тяхното пионерско дело е важен изпит, че към постижението им са отправени много погледи, родоначалниците на нашия корабомоделизъм от комитета за морско дело в град Варна трепетно бдяха и полагаха напрегнати усилия да се възпламени искрата, щастливо изхвъркнала от китния черноморски бряг и да се разискри в буйногорящ огън в хиляди и хиляди морелюбски младежки сърца.

Изпитът бе издържан успешно. Примерът бе даден. Началото — поставено. Не минава много време — и опитът на другарите от Варна става ръководен път, вече озаконен организационно и следван планово от НССТ, чиито централни инструкторски курсове по морските дисциплини включват в своята програма и корабния моделизъм.

Стогици и стотици младежи и девойки от славното и щастливо Димитровско племе, участвайки в курсовете и кръжоците по корабен моделизъм, изпълняват патриотичен дълг, оставен от великия техен патрон, безсмъртния Георги Ди-

митров, който призова към работа, към трудови подвизи всички честни синове и дъщери на народа за по-скорошното морско възмогване на нашата страна.

Първите труженици на корабния моделизъм у нас бяха убедени, че звание-то „корабомоделист“ ще се носи с горда чест от все повече и повече сподвижници и борци за повече кораби, за повече моряци. . .

Девет години от тогава. Родният корабомоделизъм има вече своя история, изпълнена с борби, успехи и победи. Той има достоен дял в делото на нашата любима Доброволна организация за съдействие на отбраната, пуснало дълбоки корени на дълж и нашир в пределите на Републиката. . .

А досовците от Варна с чест и възторг носят знамето на корабния моделизъм, което с патриотична жар и с борческа устремност бе вдигнато от техните предшественици — пионерите в делото, което те продължават с нови успехи; с нови завоевания.

ЗА ПАТРИОТИЧНОТО ВЪЗПИТАНИЕ НА ДОСОВСКАТА МЛАДЕЖ

Когато говорим за досовската младеж ние изхождаме от по-високи изисквания, съобразени с целите, задачите и изобщо с характера на Доброволната организация за съдействие на отбраната.

В учебно-възпитателната работа младите досовци усвояват знания, умения и навици, в същото време те изграждат в своя характер морално-волеви качества, присъщи на социалистическото общество и необходими за всестрания възход на това общество.

Това е така, защото обучението и възпитанието са неделими. Да обучаващ без да възпитаващ — все едно, че си извършил половина работа, казва Ленин. Нашият организационен опит ни учи, че все някак се недооценява патриотичното възпитание на досовската младеж, като погрешно се дава предимство на техническата подготовка, макар и това да става незабелязано и на глед безболезнено.

Ние поставяме оценки на участващите в учебните звена, определяме степента на техните спортно-състезателни постижения, без да отразяваме в повече-

то случай във водената документация характера на младежа или девойката, защото не следим техните прояви в живота и не познаваме морално-волевите им качества, за да се намесим дейно в тази насока като ръководители. Така се идва до положението, щото за много младежи ДОСО да е почти изключително школа за овладяване техниката на известна дисциплина, а не и школа за изграждане на ония високи качества на характера, неотменимо достойние и отчетлив признак на патриота-досовец.

На инструктор по гребане при Централния морски клуб бе възложено да направи оценка на морално-волевите качества на кръжочниците от учебното звено което ръководеше, за да установи степента на патриотичното възпитание, внедрено в младежите. Той прибягнал до един колкото лесен, толкова и повърхностен, по-точно казано — формален начин за събиране на исканите му сведения. Поставил за задача на поверените му кръжочници да отговорят писмено на

въпроса как си представят образа на патриота-досовец.

Ето един от получените отговори: „Досовецът е пламенен патриот. Той безгранично обича своята социалистическа Родина. Готов е да я брани с цената на своя живот. Нашата организация помага на всеки честен български младеж да овладява досовските дисциплини, за да се подготви да изпълни дълга си като храбър боец, когато се наложи да се бори с враговете. Ние усвоихме гребането, ще усвоим и други морски дисциплини, за да станем добре подготвени матроси във военно-морските сили на нашата Република.“

Това е прекрасен отговор, доколкото в него е отразена представата за един действително предан на народ и Родина примерен патриот, изпълнен с любов и пламенеещ от жертвоготовност в името на свободата, щастието и добруването на народа в условията на мирен съзидателен труд.

Но можем ли ние — ръководителите на тези млади досовци да се осланяме на така стихийно изникнали отговори, в които има хубав младежки порив, но има книжност и декларативност, които не всякога са искрени и убедителни, за да си съставим правилно мнение за младежите с благоприятния извод, че те са отишли твърде напред по пътя на патриотичното възпитание? — Решително — не! . . .

В досовските младежи трябва да се всади убеждението, че тяхното патриотично възпитание ще бъде лишено от борческа твореща сила, ако те само на думи знаят възвишените си задължения към родното строителство и отбрана, без на дело да изпълняват тези задължения или пък без да се готвят съзнателно и с чувство на отговорност за тяхното изпълнение. Един досовец може да напише най-хубавите думи за патриотизма и за своите патриотични чувства и познания, за известните му патриотични подвизи изобщо, но ако сам той остава безучастен и в най-незначителните патриотични прояви на социалистическото всекидневие, които неговите другари вършат, ние не можем да твърдим, че той е обладал добро патриотично възпитание.

Нужно е, преди всичко, досовските младежи и девойки да разберат и осъзнаят, че да се бориш за отбрана на Родината и за запазване завоеванията на социализма е чест и върховен дълг на истинския патриот, че такива патриоти

подготвя ДОСО, но за да си годен за героични дела в една борба трябва да измениш дългия път на патриотичното възпитание на дело. Това е според Ленин (Соч. т. XXIV, изд. 3-е, стр. 339) „най-продължителния, най-упорития, най-трудния героизъм на масовата и делничната работа.“

Да! — Патриотизмът ще намери делови израз в най-големи жертвувания за доброто на народ и Родина, но за да е възможно това, патриотизмът трябва да залегне като неразделна същност в живота на досовската младеж, да се прояви в наглед дребните, но всъщност от жизнено значение дела в нейното всекидневие . . . И тогава само може да се сметне, че е постигната основната цел на патриотичното възпитание.

Досовската младеж трябва да се приучи, щото по най-добър начин да върши своята всекидневна работа — в училището, в предприятието, в дома, в организацията. Тя трябва да бъде образец с делата си, за да покаже положителното въздействие на ДОСО, която наред с училището и семейството е допринесла за патриотичното възпитание на своите млади членове.

Интересно е да се отбележи, че в Съветския съюз е прокаран възгледът, че патриотичното съзнание на учениците трябва да се възпитава така, щото да преценяват учението като основна трудова задача и че първото и главното им патриотично дело е добре да се учат. Още в първата точка на съветските „Правила за учениците“ се посочва връзката на учението с патриотичния дълг да се служи на Родината: „Упорито и настойчиво да се овладяват знанията, за да стане ученикът образован и културен гражданин и да допринесе колкото е възможно по-голяма полза на съветската Родина“. Това е типичен случай на действителен патриотизъм, който е само едно звено на голямата низа от конкретни прояви на съветската младеж, от които младежът-досовец може да се поучи.

С тѣга трябва да посочим редица петна, срещани по образите на някои наши млади другари. Тези петна не говорят добре за патриотичното възпитание на техните носители.

Не са малко пушачите. Доста са слабите ученици. Намират се и такива, които имат хулиганско държание. Не липсват недисциплинирани в училището, непослушни в къщи. Лекомислени и празноскитачи младежи, изоставящи в учили-

ще, без осъзнато отношение към своето близко бъдеще—също могат да се срещнат в редовете на ДОСО.

Неточни, неизпълнителни, несъзнателни в своите действия и задължения дори в нашата организация, която е боева школа за съзнателна дисциплина, точност и примерна изпълнителност. С неразвито чувство за другарство, с лошо отношение към социалистическата собственост, без желание за растеж и успехи по линията на новия, социалистическия живот! . . .

За щастие, изброените и някои и други недъзи са присъщи на едно незначително малцинство. Но даже и при наличието на най-незначителните отрицателни качества и прояви, трябва да се прецени, че патриотичното възпитание не е проведено до край и е нужно да се работи упорито, систематично, нужно е да се воюва до пълна победа над недъзите, над петната . . .

.На това място с радост и задоволство трябва да се подчертае, че в досовския Централен морски клуб във Варна има голям брой младежи и девойки, които могат да се посочат като образци на патриотичното възпитание. Първенци и рекордьори в учебната и състезателна дейност, активисти и челници при изпълнение на организационните задачи, те са отличници в училището, ударници в предприятията, прекрасни млади бойци в родната армия.

И така, нека всеки млад досовски патриот на дело да покаже своята синовна обич към майката Родина, като преди всичко търпеливо и със скромността и доблестта на безимен герой върви по пътя на патриотичното всекидневие.

А ние, ръководителите, застанали на своя доброволен пост, да бдим и възпитаваме прекрасната досовска младеж в светлия социалистически патриотизъм със средствата и разбиранията на най-прогресивното учебно-възпитателно майсторство!

НА ПО-ВИСОКО РАВНИЩЕ СПОРТНО-СЪСТЕЗАТЕЛНАТА ПОДГОТОВКА

Във втория конгрес на нашата организация се подчерта голямото значение на спортно-състезателната дейност.

ДОСО възприема гледището, че състезателната дейност се явява като продължение и завършек на учебната работа. ДОСО дава висока оценка на състезателните прояви, защото чрез състезанията се отчитат обществено постигнатите успехи в процеса на обучението и усъвършенствването, като се измени пътят на тренировъчния режим. И понеже в нашата социалистическа Родина състезанията се поставят на базата на социалистическото съревнование като метод за постигане на пълноценни успехи, тези прояви се явяват като демонстрации не само на спортно-технически, но и на идейно-морални показатели, залегнали в основата на комунистическото възпитание. Значението на състезанията става по-голямо като се прибави и тяхната пропагандна и мобилизираща стойност, независимо че те се явяват и като средство за градивна обмяна на опит.

От казаното става ясно, че е необходимо да изградим спортно-състезателни

команди по морските дисциплини, да обезпечим тренъори и да провеждаме кръглогодишни тренировъчни занятия за постигане на високи спортни успехи.

Трябва да признаем, че нашата досегашна практика в тази насока е твърде далеч от изискванията. Като последица от това спортно-състезателните прояви по морските дисциплини не са на нужната висота, а колективните и индивидуалните постижения на нашите състезатели, даже и при доброто им класиране, не са в реално съответствие с податните сили и възможности на нашата членска маса — разбираме членската маса на Централния морски клуб в град Варна—която е наследница на образцов актив, отбелязан още от годините на Народния съюз за спорт и техника в поход и състезания, разчитаща на отлична материална база, на прекрасни географски условия, разполагаща с подготвен кадър, който може добре да се справи с правилно и творчески поставени задачи. При количествените и качествените показатели на учебно-масовата работа, които отчитаме, при наличието на борчес-

кия дух на нашата патриотична младеж, за чието физическо укрепване и морска квалификация, както и за въоръжаването ѝ с морално-волеви качества Централният морски клуб е допринесъл особено много — ние можем и трябва да попълним таблицата на нашите спортни постижения с далеч по-високи показатели — и най-важното — тези показатели да бележат само възходяща линия в своето развитие — линия без прекъсвания, без снижавания.

Знае се, че от няколко години ние говорим за спортни команди и за целогодишни тренировъчни занятия с тях, но истината е, че все още не сме внедрили в нашата дейност нито пълноценни команди, нито тяхната правилна подготовка. Смело трябва да се каже, че набирането на участници за нашите състезания става набързо, почти инцидентно, с мобилизационна тревога — и естествено, такъв подбор на състезатели е несполучлив подбор. Седмица-две, в най-добрия случай месец преди състезанието участниците се подлагат на усилена тренировка с рисковано за здравето последици и със съмнителна вероятност за добри състезателни постижения. А това е така, защото не се държи сметка за степента на „спортната форма“ на състезателите в момента, когато започва тяхното предсъстезателно трениране и независимо от податните им възможности, техните организми се „атакуват“ с големи дози физическо напрежение — и вместо да се активизират, усъвършенствуват и пригодят за по-високи постижения, тия състезатели се изтощават, изпадат в болезнено състояние, намаляват се възможностите им за последващото по-добро представяне. Даже има отбелязани случаи, когато преди да настъпи това изтощение — не става дума за претрениране! — състезатели са давали значително по-добри постижения от тия на самото състезание. При подобен стил на „предсъстезателна подготовка“ не може да става дума за следване на програмни занятия, поставени на правилна научна, техническа и здравна психо-физическа основа по простата причина, че ръководещият тренировката не изхожда от сериозните съображения, които безусловно важат и са строго задължителни при нормалното провеждане на един тренировъчен режим.

Също така не по-благополучно се водят занятията и в организираните от нас предсъстезателни лагери, които не

се явяват като етап на една целенасочена системна подготовка, а ударно и стихийно провеждана подготовка не постигаща както е редно гонимата цел.

Ето защо, за да се постави нашата спортно-състезателна работа по морските дисциплини на здрави основи и да се издигне на нужната висота, наложително е да се направи обстоен преглед и задълбочена всестранна преценка на спортно-състезателните команди. Първото нещо, което трябва да извършим е да включим в тези команди всички активно спортуващи — отбелязали вече спортни постижения или имат данни и стремеж да се проявят в спортно-състезателното прище с високи успехи. По такъв начин командите ще имат характер и на школи, в които ще се очертаят и ще израснат в спортно отношение талантиви младежи и девойки, възползувани не само от ръководството на треньора, но и от опита и примера на своите по-стари другари. Подборът на състезателите трябва да стане след внимателно наблюдение, вещо проучване и строга преценка на всеки състезател, като треньорът се възползува и от ценните данни на инструктора по съответната дисциплина.

За подготовката на спортно-състезателните команди и от тук за осъществяване на високи спортни постижения, от изключително и решаващо значение е треньорът и неговата работа. От това следва, че крайно време е не само да се помисли и запланира, но делово веднага да се пристъпи към обезпечаване на нашите спортни команди с треньори. В никакъв случай не бива да смесваме и да отъждествяваме треньора с инструктора. Работата на двамата се взаимно допълва, без да се покрива. Пред инструктора стои като задача учебният план за масово основно и кадрово обучение по дадена дисциплина, пред треньора стои спортният календар със спортно-състезателните мероприятия, които трябва да се изнесат от отлично подготвени спортисти, преминали обучението по дадена дисциплина. Тук трябва да отбележим, че висококвалифицираната и особено отговорната работа на треньора-досовец налага и съответния внимателен и безпогрешен подбор на лицата, които ще образуват нашия треньорски колектив. Това ще бъдат бездруго изтъкнати другари от инструкторския ни кадър, а когато ДОСО подготви школувани треньори по подобие на инструкторите от цен-

тралните курсове, тогава ще можем да разчитаме на по-добър избор.

Ние сме убедени, че удостоените с треньорско звание другари ще поемат с чест възложената им задача: да подготвят състезатели за високи, майсторски спортни постижения. Но за да се постигне това с ритмично и планово придвижване, а не с пагубните скокове и сковащите застои на стихийността, като повелителна необходимост се явяват кръгогодишните тренировъчни занятия. Достатъчно е да се изтъкне, че пълното прекратяване на тренировките дори само за един месец, снижава катастрофално тренираността и води неминуемо към влошаване на спортната форма, на спортната активност на организма, за да разберем, че казаното в много по-висока степен важи, ако тренировъчните занятия се прекратят за няколко месеца, което е обикновено явление в нашата практика, за да разберем и се убедим в жизнената

решаваща необходимост от целогодишна спортно-състезателна подготовка.

Не е нужно да се припомни, че целенасочеността и системното протичане на тренировъчните занятия се движат по план-програми, че всички конкретни урочни мероприятия се отразяват в нарочна документация: напр. характеристика на състезателя, програма на тренировките по периоди, работен месечен план, дневен тренировъчен режим, резултат от медпрегледа, дневник за самоконтрол на състезателя и пр.

На по-високо равнище спортно-състезателната подготовка по морските дисциплини!

Да подготвим в нашите спортно-състезателни команди всестранно развити, силни и волеви досовски патриоти, предани на делото на социализма, готови за високопроизводителен труд и за героична отбрана на нашето мило Отечество!

НЯКОИ МЕТОДИЧЕСКИ УКАЗАНИЯ ЗА ОБУЧЕНИЕТО ПО ПЛУВАНЕ

Масовото обучение по плуване в учебните заведения на нашата организация има зад себе си няколкогодишен път. Набраният опит дава възможност на инструкторите по плуване да улеснят и подобрят своята работа, позовавайки се не само на съществуващите ръководства за провеждане на занятия по плуване подготовка.

Огразените в тази статия методически указания са прилагани и проверени в учебната практика на ЦМК на ДОСО в град Варна. Повечето от тях следват линията на широко известните методически похвати при обучението по плуване, други отчасти се отклоняват от тях, а някои се явяват като новаторски почини, които се препоръчват на инструкторите. Естествено, тези новаторски почини не са в разрез с основните класически положения в плуваната подготовка и не отричат тяхната стойност и доказана необходимост. Те само потвърждават нагледно познатата истина, че методиката не е шаблон и догма, а творческа проява, която в процеса на работата се видоизменя и усъвършенствава.

При водене учебните занятия по плуване се спазват общопедagogическите изисквания — съзнателност, активност,

нагледност, достъпност, последователност, индивидуален подход и пр., поддържа се здрава връзка и успоредност между обучение и възпитание, наред с които изисквания се изхожда от указанията на нарочната методика на обучението по плуване, която е строго съобразена с особеностите на плуваната дисциплина.

След като инструкторът убедително посочи същността и значението на плуването и след като поясни, че овладяването на този прекрасен спорт е по силите и възможностите на всекиго, той пристъпва към обучението.

Освен редицата изразителни и съдържателни лозунги, които трябва да съпътствуват, да въодушевяват и да насочват начеващите плувци, добре е да се издигнат и лозунгите: „Да се научим да плуваме така, както можем да вървим, както можем да бягаме!“, „Който може правилно да дише, той може добре да плува“.

Предвид особеностите на водната среда, основно различна по своето естество от земната, първата стъпка на обучението е „свикване с водата“, като обязательно се изхвърля от употреба изразът „убиване или премахване страха от водата“. Самата дума „страх“ предразпо-

лага към страх и подсилва чувството „страх“, което нерядко изпитват начеващите плувци.

Целият учебен процес трябва да премине под знака на самостоятелност — всеки обучаван да търси опора в себе си, без да смята, че е придатък към инструктора и да не разчита на неговата непосредствена физическа помощ. Този стил в обучението се установява още при първото влизане във водата и умело се поощрява от инструктора, чиято намеса е ръководеща, насочваща. Първата логическа последица от този принцип е, че на инструктора, направо казано, се забранява не само да подкрепя, но даже и да докосва начеващите за указване помощ в усилията им да се задържат над водата и изобщо при изпълнение на възложените учебни задачи. Нека всеки начеващ плувец още в самото начало на дружбата с водата се научи и свикне да се уповава изключително на своите сили, като постановката на обучението го убеди, че е напълно лесно и възможно да се държи над водата. От това произлиза зъдължението на инструктора през първите два урока да работи за усвояване от всички кръжочници държането над водата с правилно гръдно, а не гръбно телолегане и упражняване на „плъзгането“, което се явява като начало на плуването.

С кой плувен стил да се започне обучението? — Ако се обучават деца или младежи — с „кроул“. Ако се работи с по-възрастни — с „бруст“. Но брустът може да се възприеме като начален стил при плуването обучение изобщо и да се застъпва като плувна основа, защото той е най-лесен за преподаване. При това, доказано е, че от „бруст“ по-лесно се преминава към други стилове, включително и към „кроул“, докато „кроул“ се преподава и усвоява по-трудно и най-важното — усвоилите го по правило не са склонни да плуват друг стил. Тази препоръка е съобразена с масовото обучение, с програмните срокове и с известни особености на плувната подготовка, възприета от ДОСО, на първо място — военноприложното плуване.

Да няма избързване при разкриване елементите на плуването, въпреки нетърпението на кръжочниците, които почти винаги желаят час по-скоро да знаят да плуват, а пренебрегват необходимостта от системно усвояване на плувната сръчност. Не са редки случаите, когато ин-

структорите се увличат и се отклоняват от планово поставената урочна задача и преминават към показване и обработване на по-сложни елементи в комплекса на изучавания плувен стил, нарушавайки принципа на последователността в обучението.

Да се сочи примерът на успешно напредващите и да се увличат и поощряват изоставащите в подготовката, като се изтъкват най-внимателно техните успехи, макар и да са незначителни. Така се разпалва устремът на по-слабите да догонят по-силните с повишен дух в обучението и със затвърдена вяра в успеха.

Инструкторът е длъжен да бъде всякога в близост и сред обучаваните кръжочници, да ги наблюдава без прекъсване и да ги напътствува за правилно решаване на учебните задачи. Методическа грешка се смята отклонението на инструктора да работи преимуществено с отделни кръжочници и занемаряването на останалите, които посрещат болезнено подобна проява и участвуват в учението с намален интерес и с отслабнало желание да напредват.

Както се знае, много по-лесно е да се даде правилна постановка на техническите елементи на плуването, когато се работи с начеващи, отколкото да се отстранят неправилно усвоени технически похвати от по-напреднали. Ето защо, ако някои от обучаемите са заучили неправилно плуване, те следва задължително да изоставят и да забравят усвоените „пороци“ и да изпълняват само това, което посочва инструкторът, макар то да се предвижда в началната подготовка и за тях да се явява като изучено. Това „връщане назад“ е необходимо, за да се изкоренят допуснатите плувни „недъзи“ и да се напредва при правилна стилова постановка.

Учебната задача за усвояване на всеки елемент при плуването се състои от описателна и показна работа, извършвана от инструктора, и от изпълнителна и тренировъчна работа, извършвана от кръжочниците.

Инструкторът контролира изпълнението на поставените задачи и поправя грешките и недостатъците. Ако в даден момент някои обучаем прави няколко грешки наведнъж, инструкторът посочва само една — най-съществената — и се намесва за нейната поправка, за да не се раздвои вниманието на обучаемия и да не се затрудни поправката и отстранението на грешката.

Основна и неотменна повеля на методиката е да се изучават елементите на плувните стилове поотделно, след което да се установява връзка между тях за цялостното усвояване на стила. Ние говорим за усвояване на телопожане във водата, за правилно плувно дишане, за работа с краката, за работа с ръцете — и впоследствие — за съчетание на всички движения, съгласно постановката на изучавания плувен стил. Не смятаме, разбира се, че е достатъчно да покажем нагледно как се плува и да заставим обучаемите да пристъпят направо към плуването с надеждното очакване, че рано или късно след редица упражнения и „даване“ ще се научат да плуват: нали хвърленото във вода кученце наред с усилията да се спаси от удавяне прави „плувни движения“, нали то „плува“? — Истината е там, че всеки може самодейно, без инструктор или с помощта на някой провъзгласил се за „учител по плуване“, но без каква да е методическа подготовка — да стане плувец. Но това ще се постигне с големи усилия, за продължително време и този плувец самодеец повече или по-малко ще бъде с белезите на първобитния плувец, по-малко или повече отклоняващ се от начина на кучешкото плуване, стихийна рожба на инстинкта за самозапазване. . .

Постановката и усвояването на всеки отделен плувен елемент става на сушата, след което същото се повтаря във водата. Провеждат се циклови повторения на заученото, в които се проверяват знанията и уменията, за да се затвърдят и да се направи изглаждане на подробностите, останали недообработени в процеса на обучението. Кръжочниците разнообразяват своите учебни занятия и се активизират за по нататъшна работа чрез съревнователни прояви, свързани с повторението и проверката на ученото.

Препоръчително е, щото при преподаване на стила „бруст“ усвояването движенията на ръцете да предшества усвояването движенията на краката. Това се налага поради наличието на първия „празен такт“ при работата на краката, който от една страна е по-трудно усвоим, а от друга — по-правилно и по-лесно се прилага при съчетаване движенията на ръцете и краката, ако най-напред се усвоят движенията на ръцете.

Да не се прибегва до никакви мощни подръчни средства при обучението, освен плувните дъски при заучаване работата на краката при кроула. Допуска се помощ от страна на кръжочниците, разпределени на плувни двойки, изразена в „теглена на ръцете“ и „хващане края на краката“ при усвояване на кроула.

Емоционалност, динамика, нерв в работата — без еднообразие и тежота, без равнодушие и вялост; грижи за подобряване на общата физическа подготовка, разгриване преди урока и самонамаж след уроку; примери с наши изтъкнати плувци, сведения за съветски и световни майстори на плуването; изгледи за родните плувци при масовото и качествено овладяване на плуването, когато ще бъдат на лице и ще се създават все по-добри условия за напредък на плувния спорт и пр., — това са елементи, застъпването на които по време на преподаването разширява методическите възможности и издига на по-високо равнище обучението по плуване в досовските учебни звена.

Напрегната бдителност, голямо търпение, неизтощима упоритост, самоотвержен добросъвестен труд за завоюване на всяка цена успех — много сили и качества трябва да мобилизира инструкторът по плуване — твърде особено в естеството на неговата задача. Знаещ да плува, можещ да обучава плувци, желаещ да създаде повече и по-добри плувци — при тази светлина се представя неговият образ!

Но — положеният героичен труд за масова плувна подготовка ще бъде по достойнство възнаграден, както се възнагражда всяко жизнено необходимо патриотично дело.

Нашият народ се нуждае от плувно грамотяване. Трябва да бъдат обучени стотици и хиляди смели и силни плувци за Родината.

И ние, дейците на плувната подготовка от Централния морски клуб на ДОСО, ще бъдем щастливи, ако допринесем с предлаганите методически указания поне малка частица на другарско сътрудничество за успеха на досовското плувно дело.

Досовски инструктори по плуване, на работа!

МОРСКИ СПОРТЕН МНОГОБОЙ

Централният комитет на ДОСО проведе за първи път състезания по морски спортен многобой през 1955 год. В тези първи по рода си състезания участваха команди от всички морски клубове в страната. От тогава морският спортен многобой се утвърди като традиция в спортните календари на морските клубове.

През 1956 година командата на ЦМК завоюва първо място в страната по всички дисциплини включени в многобой и получи званието „комплексен първенец на ЦК на ДОСО по морски спортен многобой“. Командата на ЦМК стана основа за изграждане на представителната команда на ЦК на ДОСО, която с достойнство защити честта на родния морски спорт на проведената в Народна република Полша международна спартакиада.

Дисциплините, които са включени в морския спортен многобой предполагат сериозна и задълбочена подготовка от страна на командите — кандидати за първото място. Овлабяването на съвършено майсторство по тези дисциплини не става за късо време, а с постоянна и системна подготовка и тренировка.

От членовете на командата се иска да бъдат отлични гребци, ветроходци, плувци, сигналчици и стрелци. Да бъдат ловки и пъргави и да се катерят с успех по въже. Да умеят да се ориентирват по компас, да пробягат през обгизана местност с противогаз, да бъдат силни и издържливи на голямо напрежение. От тях се иска да притежават морски качества до такава степен, че да се справят умело с управлението, маневрирането и обслужването на плавателния съд при прости и сложни хидрометеосуловия.

Всичко това налага командите на

клубовете по морски спортен многобой да водят кръглогодишна подготовка.

ЦМК през месец декември 1956 год. проведе първите си състезания по морски спортен многобой при зимни условия. На старт се явиха 14 команди. Комплексен първенец излезе командата на ТМУ с командир Петър Бозаджиев, която стана носител на преходната купа на ЦМК по морски спортен многобой.

През месец януари т. г. ще се проведат междуклубни състезания по морски спортен многобой, с участието на команди от ЦМК гр. Варна и Околийския морски клуб гр. Балчик. В благородно спортивно съревнование двата клуба ще си оспорват първото място по гребане, ветроходство, хвърляне на хвъргало и семафорна сигнализация. Ще победи тази команда, която въпреки зимния период, работи по-усилено и твърдо за овладяване на приложните морски дисциплини, включени в многобой.

През настоящата година в гр. Варна ще се проведат международни състезания по морски спортен многобой.

За това голямо изпитание трябва да се готвим още от сега. В представителната команда на ЦМК трябва да се включат най-добрите, най-волевите и най-издържливите.

Командата на ЦМК и през тази година трябва да стане носител на високото звание „Комплексен първенец по морски спортен многобой на ЦК на ДОСО“. А после в благородна борба на „Синяга писта“ с командите на Народно-демократичните страни да представи достойно страната ни в полето на морския спорт.

Из дейността на Централния морски клуб на ДОСО в град Варна

От 28.IX до 3.X. миналата година бяха проведени отчетно-изборните събрания на секциите при ЦМК. Поради заетостта на голяма част от членовете на секция „Ветроходство“ като участници в републиканското първенство, събранието на същата се състоя в края на октомври.

Годишното отчетно-изборно събрание на ЦМК бе проведено на 21.X.1956

година. Предварителната подготовка на събранието бе добра. Комисия при съвета изработи отчетния доклад. Съставена бе проекто-листата на новия съвет. Направи се широка разгласа.

На събранието присъстваха 283 члена от всички 493, както и представители на ЦК на ДОСО, на военно-морските сили, на окръжния комитет на БКП и др.

Събранието протече при образцова организация и живо участие на членовете с другарска критика и полезни препоръки.

Новоизбраният съвет при Централния морски клуб в състав 18 души, от които трима — ревизионна комисия си разпредели длъжностите и пристъпи към планова дейност.

До сега Съветът е имал 6 редовни заседания, на които са разгледани въпросите за организационното състояние на секциите и за изпълнение на годишния учебен план.

Съветът е приел годишен развърнат план за своята дейност. Той работи по месечни планове. Датите на заседанията му са отразени в нарочен календарен план.

От Съвета е излъчено 5-членно оперативно бюро, съставено от председателя, тримата подпредседатели и 1 член.

Разширено съвещание с ръководствата на всички секции бе свикано на 30.XI.1956 год. Изслушани бяха информации за организационното състояние на секциите и за хода на учебно-възпитателната работа.

Това съвещание допринесе за изясняване на действителното състояние на секциите след годишното събрание на ЦМК. Бяха набелязани необходимите мерки за своевременното отстраняване на допуснатите слабости.

Такива съвместни съвещания на секциите способствуват за опознаване на техните ръководства и активисти и за осъществяване на по-тясна връзка в дейността им.

Още на първото свое заседание секцията по методика на обучението, с председател кап. З. р. К. Цачев прие план за тримесечието октомври—декември.

Съгласно този план, бе проведена консултация с работещите обществени инструктори от актива на Клуба, на които се дадоха ценни методични напътствия относно масовото обучение по морските дисциплини.

Секцията е организираща посещения на учебните звена за оказване методична помощ на водещите обучението.

Наскоро ще бъдат обявени приемните часове на методичния кабинет към ЦМК за консултация с инструкторите по практически въпроси, изникнали в текущата им работа.

Като първо мероприятие на секцията за агитация и пропаганда към Съвета на ЦМК е изграждането на лекторска група, която ще изнесе редица беседи пред членовете и техните гости и пред гражданството с морско-просветно, организационно-разяснително и политико-възпитателно съдържание.

В състава на лекторската група влизат морски офицери, активисти на клуба и обществени дейци, специалисти по въпросите на морското дело.

Изнесените беседи в резюме ще се използват за обнародване в местния и доевския печат и за радиопредаване. Секцията ще излезе с предложение до Съвета, щото най-издържаните и подходящи беседи да бъдат издадени от Издателството на ДОСО в отделни брошури.

Лекториумът на ЦМК, организиран от агитпропагандната секция, бе открит на 12.XII.56 г. с беседа от председателя на секцията др. Крум Кънчев на тема: „Морското дело в българската история“.

През месец декември на мин. година бяха организирани две агитационно-походни плавания с плавсредства на клуба до град Балчик, от които едното с донаторниците на ДИП „Стойко Ив. Пеев“. Плаванията минаха успешно и поставената цел бе постигната.

Указана бе организационна помощ на филиала към ЦМК в РКЗ „Г. Димитров“ с набелязани мерки за придвижване дейността му, съобразно изслушана информация от председателя-отговорник на същия, и на филиала в ДИП „Стойко Ив. Пеев“, където бе проведено съвместно съвещание на членове от Съвета с административното и партийното ръководство на завода. Направена е преценка, че и двата филиала имат податни сили и широки възможности да изпълнят поставените им задачи, като се опират при необходимост на близката помощ на ЦМК, чиито свидни рожби са те.

За редовното събиране на членския внос и за неговото своевременно отчитане изграден е десетнически апарат в помощ на касиерите на секциите. Секциите поеха задължението до края на м. декември да отчетат 100% чл. внос.

През изтеклото първо тримесечие на отчетната година ЦМК установи сътрудническа връзка с окръжния, околийския

и градския комитети на ДОСО и им указа организационна и методическа помощ. В помощ на окръжния комитет бяха командировани двама щатни служители в Балчишка околия във връзка с организиране на годишни отчетно-изборни събрания, а така също бяха придадени 7 души към градския комитет на ДОСО за провеждане на събрания в града.

На 18 и 25 януари, т. г. ще се изнесат две беседи в лекториума на ЦМК. Първата на тема „Торпедното оръжие в морската война“ от Дим. Павлов и втората на тема „Действията на българския дунавски флот през Отечествената война 1944-1945 година“ от Крум Кънчев.

От началото на месец февруари ще продължи да излиза стенвестникът на клуба „Досовска вахта“ с разнообразен материал из текущия живот на секциите.

Отпечатаха се и са в употреба месечни програми за отразяване цялостната дейност на съвета и на секциите на клуба. Те ще допринесат за своевременното разгласяване на предстоящите през месеца мероприятия и за обезпечаване на членската маса да участва в тях.

Централният морски клуб взе активно участие в отпразнуването и манифестацията на 7. XI по случай годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Клубната сграда и помещението бяха съответно украсени, написани бяха лозунги, нарисувани бяха художествени плакати, изработен бе макета на крейсера „Аврора“. Прочетен бе доклад пред членовете и отделно пред щатните служители на клуба.

Изнесен бе доклад за Димитровската конституция по случай годишнината от нейното създаване.

Секция „Корабен моделизъм“ устрои другарска среща, посветена на дружбата. Срещата бе добре посетена и премина с успех.

На 9. XI. м. г. бе организиран морски спортен многобой при зимни условия. Многобойът бе добре оповестен чрез радиото и местния вестник. Бе привлечена публика от членовете на клуба и от гражданството. Участващите 14 команди показаха задоволителни постижения.

Едно от по-големите агитпропагандни мероприятия през последното тримесечие на 1956 година бе организираната „Вечер на запасните морски офицери“, в която се установи познатство и другарска връзка между запасните морски офицери и актива на клуба. Тази вечер показа, че запасните морски офицери със жив интерес следят делото на ЦМК, имат присърце задачите на ДОСО и са всякога готови да сътрудничат в плановата всеобхватна работа на ЦМК.

Ръководството на клуба взема мерки за подобряване успеха и поведението на учениците членове на клуба. С учениците, с техните родители и директори бяха водени беседи с крайната цел — повишаване успеха и подобряване поведението на учащите. Тази мярка даде добри резултати.

През месец декември бе организиран учебно-методичен сбор с доброволните инструктори и ръководители по гребане и ветроходство, на който присъстваха 45 души. Обмени се опитът на най-добрите.

На съвещание с представители на отдел „Просвета“ при Окръжния народен съвет се разреши въпросът за откриване на учебни групи за донаторници в средните учебни заведения в града. Такова съвещание се състоя и с другарите от градското военно управление. Служителите на същото ще засилят действената помощ, която оказват на клуба.

Във връзка с указанията на ЦК на ДОСО се провеждат мероприятия за получаване степени по различните морски специалности. 20 доброволни инструктори по гребане положиха предвидените изпити и получиха званието „старшина на шлюпки“. Предстои даване на степени на друга част от ръководителите по гребане и ветроходство от актива на клуба.

Изготвени са списъци на заварените членове на клуба и тези, които ще завършат своята подготовка съгласно ВКПДЕ-55 г. Кандидатите ще се явят на изпит в началото на м. февруари. Със същите се водят редовни занятия.

ЦМК вече е укрепил добрата традиция да провежда походни плавания с учебни цели при зимни условия. Неблагоприятните хидрометеорологични усло-

вия не се явяват като пречка. Напротив, при суровата обстановка на зимата младежите се каляват и още повече се привързват към морското дело.

Водят занятия 10 учебни звена, съставени от донаторници. По-голямата част от тях са в заводите. Обучението се провежда от щатни служители с добра подготовка. Работата в тия звена е на нужната качествена висота.

Общо планът на ЦМК по масовите морски и военно-морските дисциплини е обхванат 70%. Повишен е контролът по изпълнение на плана и качеството на подготовката. Забелязаните нарушения своевременно се отстраняват.

Учебните мероприятия на ЦМК следват план-график, който се съблюдава с примерна строгост. На извършеното по учебната работа в края на всяка седмица се прави разбор съвместно от началника и зам. началника по учебната част, попълва се графика с данни за новооткритите звена.

От работещите в момента учзвена 32 са в заводи и предприятия и 33 в училища.

Във Водната станция са проведени следните практически занятия през времето октомври-декември: У/К — 39 излизания = 175 часа; яhti — 48 излизания = 195 часа; финки и йоли — 77 излизания = 137 часа; ял-шесторки — 308 излизания = 389 часа. Всичко 472 излизания = 1396 часа.

През същия период Водната станция е посетена за обучение от 4138 човека. Проведени са 5 учебно-походни плавания с образцово разрешаване на поставените задачи.

Съгласно указанията на ЦК на ДОСО са изградени по един доброволен екипаж на учебните кораби и по един екипаж на балтийските яhti. Екипажите на яхтите водят редовни занятия съгласно ВКПДЕ-1955 год. под ръководството на командира на отряда. След предварителните теоретически занятия за разрешаване на първата курсова задача, екипажите пристъпват към практическо прилагане на решението на вода. Всяко благоприятно време се използва за по-дълги плавания с доброволните екипажи, за да им се даде възможност да подобрят своята практическа подготовка.

През м. февруари предстои изграждането на втори екипажи.

Опитът на ЦМК за водене учебни занятия при зимни условия тази година се прилага и по отношение на спортната работа. Изградени са спортни команди, както следва: по гребане с 50 души, ветроходство — 32, плуване — 15, водомоторно дело — 15, които имат изготвени планове за зимна подготовка. Все има да се желае относно пълноценната спортно-състезателна подготовка на тези команди поради липса на квалифицирани треньори и оточнена и възприета постановка на тренировъчните занятия. Все още кръглогодишна спортно-състезателна подготовка не се води и в тази насока се правят усилия от Съвета и Ръководството на клуба.

През есенния медпреглед са минали всички стари състезатели, на брой 63.

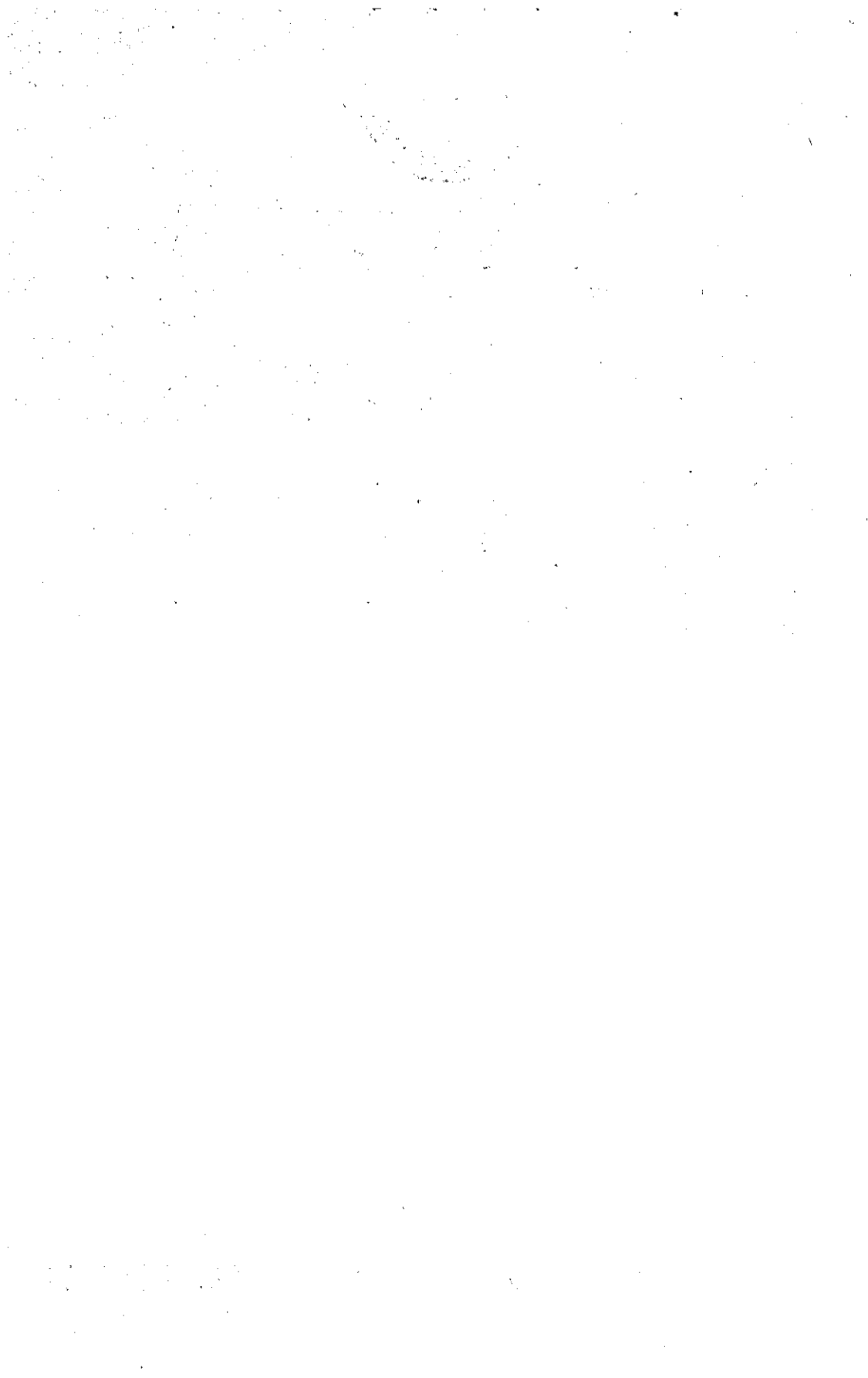
ЦМК е направил необходимото за своевременно докуване и ремонтване на плавсредствата и изобщо на материалната база. За учебните кораби и яhti е обезпечено нужното гориво, взети са мерки за обезпечаването на същите с добри котвени стоянки. При това положение има всички предпоставки за нормално провеждане на учебния процес на вода.

Със щатните служители при клуба се водят занятия съгласно ОМУ на УМП по изработен годишен план.

Участниците в занятията са разпределени на три групи съобразно естеството на техните служебни задължения. Те си водят записки, вземат участие в препитването на преподадения материал. Така те ще повишат своите знания до степен да могат с успех да водят подготовката на донаторниците.

Още в началото на учебната година щатните служители при клуба се запознаха основно с ръководните документи, изпратени от ЦК на ДОСО и с напълно правилно отношение към поставените задачи пристъпиха към учебната работа.

Благодарение подобрената помощ от страна на УМП, дейността на клуба протича по-успешно. Особено много помощнаха новите организационно-методични указания при организирането и планирането на цялостния учебен процес.

„Доброволната организация за съдействие на отбраната е масова народна патриотична организация на трудещите се в България. Тя се изгражда на доброволни начала и има за цел да съдействува за укрепването отбранителната мощ на страната, да подпомага армията, авиацията и военно-морския флот.

Тя възпитава своите членове в дух на социалистически патриотизъм, в преданост към БКП и народната власт, в безпределна любов към нашата социалистическа Родина и в готовност да я защитават, във вярност към Светския съюз и КПСС*.

ЧЛ. 1 ОТ УСТАВА НА ДОСО

БЮЛЕТИН № 1 съдържа:

1. Нашият бюлетин	1 стр.
2. Задачи и качества на досовския инструктор	2 „
3. Така започна организираният корабен моделизъм в гр. Варна . . . и в нашата страна	4 „
4. За патриотичното възпитание на досовската младеж	6 „
5. На по-високо равнище спортно-състезателната подготовка	8 „
6. Някои методически указания за обучението по плуване	10 „
7. Морски спортен многобой	13 „
8. Из дейността на Централния морски клуб на ДОСО в гр. Варна	13 „

БЕЗПЛАТНО